

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3333/2023. (VI. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.533/2022/2. számú végzése és a Pécsi Törvényszék 6.K.237/2021/25. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Bogádi és Harci-Kovács Ügyvédi Iroda, dr. Bogádi Péter ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában – „elsődlegesen” – a Kúria Kfv.III.37.533/2022/2. számú végzése, és – „másodlagosan” – a Pécsi Törvényszék 6.K.237/2021/25. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel – meglátása szerint – a kúriai végzés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe, valamint a 28. cikk utolsó fordulatába, míg a törvényszéki ítélet az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseibe, a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, továbbá az R) cikk (2) bekezdésébe ütközik.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben eljáró bíróságok által megállapított tényállás, az általuk hozott döntések és az indítványozó beadványában előadottak alapján az alábbiak szerint fogalható össze.
- [3] Az indítványozó – az alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó bírósági peres eljárás felperese, illetve a felülvizsgálati eljárás kezdeményezője –, mint vevő 2021 májusában adásvételi szerződést kötött több, külterületen fekvő szántó, rét és nádas művelési ágú ingatlanra vonatkozóan. Az adásvételi szerződésben a szerződő felek – egyebek mellett – rögzítették, hogy az indítványozót, mint helyben lakó szomszédot és családi gazdálkodót a vonatkozó jogszabály alapján elővásárlási jog illeti meg, illetve az adásvétel tárgyát képező ingatlanokra a földhasználati nyilvántartásban regisztrált földhasználó van bejegyezve, aki 2031. november végéig jogosult az ingatlanokat használni, ezért az indítványozó részére a szerződés megkötését követően nem történik meg a perbeli ingatlanok birtokba adása. Ennek kapcsán az indítványozó a szerződésben kötelezettséget vállalt arra, hogy a fennálló használati jogviszony időtartamát nem hosszabbítja meg, az annak megszűnését követő időre nézve pedig vállalta, hogy a föld használati jogát másnak nem engedi át, azt maga használja, ennek során eleget tesz földhasznosítási kötelezettségének, továbbá a „földet a tulajdonszerzés időpontjától számított 5 évig – a jogszabályban meghatározott esetek kivételével – más célra nem hasznosítja”.
- [4] A szerződés megfelelő közszemlére vételét követően egy harmadik személy (a továbbiakban: alperesi érdekelt) a törvényes határidőn belül elfogadó jognyilatkozatot terjesztett elő, amiben elővásárlási jogát a törvényes feltételek meglétére alapította, azaz olyan földműves, akinek a mezőgazdasági üzemközpontja több mint 3 éve azon a településen van, amelynek közigazgatási határa az adásvétel tárgyát képező föld fekvése szerinti település közigazgatási határától 20 kilométer távolságon belül van, és őstermelők családi gazdaságának a tagja. Nyilatkozatában vállalta továbbá a törvény által megkívánt, a föld hasznosítására vonatkozó kötelezettséget is a földhasználati jogviszony megszűnését követő időre. Ezt követően a mezőgazdasági igazgatási jogkörében eljáró közigazgatási szerv az adásvételi szerződés jóváhagyására irányuló eljárásában megkereste a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara területileg illetékes szervét kizárólag az alperesi érdekeltre vonatkozóan, mivel álláspontja szerint az indítványozó „adásvételi szerződésben foglalt nyilatkozata nem felel meg tartalmilag a jogalkotó és a jogszabály által előírtaknak, mivel a más célú hasznosítás tilalmára vonatkozó 5 éves vállalás nem a földhasználati jogviszony megszűnését követő időre vonatkozott, hanem a felperes [azaz az indítványozó] a tulajdonszerzéstől számított 5 évig vállalta csupán, hogy a megszerzett földet más célra nem hasznosítja. Mivel a perbeli ingatlanok 2031. november 31. napjáig harmadik személy használatában állnak, ezért a más célú hasznosításra vonatkozó tilalom a felperes számára nem a tulajdonszerzéstől számítottan áll fenn,

hanem 2031. december 1. napjától, mely jelen esetben megközelítőleg 10 év különbséget jelent a nyilatkozatban foglaltakhoz képest”. Ezt követően az indítványozó kezdeményezte a hatóságnál a rá vonatkozó kamarai állásfoglalás beszerzését is, mivel szerinte az ő, és az alperesi érdekelt jognyilatkozatai teljes mértékben meg egyeznek. Az illetékes agrárkamarai szerv a hatóság megkeresésére adott állásfoglalásában az alperesi érdekelt tulajdonszerzését támogatta, mert az megfelel a vonatkozó törvényben foglalt „általános agrárpolitikai és földbirtok-politikai érdekeknek”, a tulajdonszerzést kizáró körülményt pedig nem állapított meg.

- [5] A vonatkozó állásfoglalás ismeretében a kormányhivatal határozatával az adásvételi szerződés jóváhagyását az indítványozóval megtagadta, és ezzel egyidejűleg az alperesi érdekelttel jóváhagyta. A határozat indokolásában egyebek mellett megállapította, hogy „[j]elen esetben nem vitatottan harmadik személy használatában álló haszonbérlet terheli a perbeli ingatlanokat, a felperesi nyilatkozat azonban eltér e jogszabályi rendelkezéstől, mert az adásvételi szerződésben a felperes azt vállalta, hogy a földet a tulajdonszerzés időpontjától számított 5 évig más célra nem hasznosítja, vagyis az 5 éves vállalás nem a földhasználati jogviszony megszűnését követő időre vonatkozott”. Az alperesi érdekeltre nézve pedig a határozat megállapította, hogy tulajdonszerzése valamennyi törvényi feltételnek megfelel.
- [6] A fenti döntéssel szemben az indítványozó keresetében kérte a bíróságtól, hogy a közigazgatási határozatot helyezze hatályon kívül és kötelezze a hatóságot új eljárás lefolytatására. A törvényszék a 2022. április 5-én kelt ítéletében az indítványozó keresetét elutasította. Osztotta a közigazgatási szerv azon álláspontját, hogy a „felperesi nyilatkozat pontatlan és önmagának ellentmondó, vagyis a jelen esetben nem elfogadható” volt. A bíróság álláspontja szerint az indítványozó vonatkozásában a törvényben írt követelmény azért nem érvényesült teljes egészében, mert a nyilatkozat nem kizárólag a földhasználati jogosultságra vonatkozó vállalásokat, elemeket tartalmazott, hanem azok a más célú hasznosításra vonatkozó kötelezettségvállalási résznél a tulajdonszerzéssel vegyülnek. A törvényszék kiemelte indokolásában, hogy „[a] felperes a földhasználat megszűnése kapcsán nem a földhasználat megszűnésétől számítva vállalta a más célú hasznosítás tilalmára vonatkozó 5 éves kötelezettséget, hanem a tulajdonszerzéstől számítva”, ezzel szemben az alperesi érdekelt nyilatkozata kizárólag és egyértelműen a földhasználat megszűnését követő időtartamra vonatkozott. Az indítványozó érvelésével szemben a bíróság a közigazgatási szerv döntését és joggyakorlatát nem ítélte meg olyanként, amely hátrányosan megkülönböztető vagy az egyenlő bánásmód követelményébe ütköző lett volna. A törvényszéki ítélet indokolásában végezetül megállapította, hogy „[a] bíróság álláspontja szerint az alperes [a közigazgatási szerv] az ügyre vonatkozó és az irányadó tényeket helyesen vizsgálta, azokból helyes következtetést vont le. A keresetlevélben írt jogsérelmek nem megalapozottak, és a bíróság olyan jogszabálysértést, amelyet hivatalból vizsgálnia kell, nem észlelt”.
- [7] Az ügyben az indítványozó felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria végzésében az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – amelyben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdése szerinti befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglaltak ellenére nem jelölt meg – visszautasította, és megállapította, hogy a kérelem érdemi elbírálására nincs lehetőség. A kúriai végzés indokolása részletesen ismertette a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásához szükséges feltételeket tartalmazó jogszabályi rendelkezéseket. Ennek keretében a Kúria kiemelte, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben a kérelem befogadhatóságának okát meg kell jelölni. A Kp. 118. § (1) bekezdése tartalmazza azokat a befogadási okokat, azaz a kérelemben megjelölendő indokokat, amelyek valamelyikére való hivatkozás esetén a Kúria a kérelmet érdemi vizsgálatnak veti alá. A végzés rámutat arra is, hogy az egyes, a törvényben szabályozott befogadási okokat bizonyítani és – egy kivételével – indokolni nem kell és a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve. A fentiek szerint – folytatta érvelését a Kúria – „a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására kizárólag akkor van lehetőség, ha a fél a jogorvoslati kérelmében – az ítélet vonatkozásában megjelölt jogszabálysértésen túl – valamely, a Kp. 118. § (1) bekezdésében nevesített befogadási okra is hivatkozik. Önmagában az ítélet jogszabálysértő voltának a bemutatása a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának vizsgálatát nem teszi lehetővé. A Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt kógens szabály okán a befogadhatóság okának megjelölése nem mellőzhető. A felperes ezen kötelezettségének azonban nem tett eleget, felülvizsgálati kérelme nem felel meg a Kp.117. § (4) bekezdésében foglaltaknak, így annak érdemi vizsgálatára sem kerülhet sor”.
- [8] Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszával. Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát a felülvizsgálati döntés mindenekelőtt azért sérti, mert végzésében a Kúria „érdemi indokolás és alátámasztás nélkül, a felülvizsgálati kérelem tartalmi értelmezésének mellőzésével” jutott alaptörvény-ellenes álláspontra. A végzés

tartalmazza ugyan, hogy a felülvizsgálati kérelem a befogadhatósági ok megjelölésének elmaradása miatt nem vizsgálható érdemben, de a Kúria azt nem vette figyelembe, hogy mind a törvényszéki ítélet, mind pedig a kormányhivatal határozata jogszabálysértő, „amely olyan súlyú, hogy annak a jogbiztonságra és ezáltal a társadalomra gyakorolt hatása olyan nagy, hogy a Kúria nem bújhatott volna ki meglehetősen kitekert értelmezéssel a döntés felelőssége alól”. Az indítványozó véleménye szerint amennyiben a Kúria az elvárható figyelemmel vizsgálta volna a felülvizsgálati kérelemben írtakat, akkor egyértelművé vált volna számára, hogy „a per alapjául szolgáló ügy és a jogegység valójában milyen kapcsolatban áll egymással”, hiszen a kérelemben az indítványozó kifejtette, hogy „miképp veszélyezteti a jogegységet és a jogbiztonságot, továbbá milyen egyéb veszélyeket hordoz magában” a kormányhivatali határozat és a törvényszéki ítélet. Meglátása szerint a Kúria a befogadhatósági ok megjelölése vonatkozásában tehát nem a tartalmi, hanem „a formai követelményeket vette figyelembe”, miközben a Kúriát is terheli az a kötelezettség, hogy a kérelmeket a „maga egészében, teljességében, tartalmának értelmezése körében vizsgálja”. Az indítványozó jogorvoslatához való joga sérelmét abban látja megvalósulni, hogy a támadott döntés eredményeként egy jogszabálysértő bírósági ítélet maradhat hatályban amiatt, mert a Kúria nézete szerint a befogadhatósági ok nem került megjelölésre a felülvizsgálati kérelemben, ekként az ítélettel „okozott alapjogsérelem feltáratlan és orvosolatlan maradt”. Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikke sérelmeként a Kúria „túlságosan megszorító értelmezését” jelöli meg. Megítélése szerint esetében olyan mértékben került leszűkítésre a befogadhatósági okok köre és megjelölési kötelezettsége, ami a „közjónak és a józan észnek semmilyen szinten nem felel meg”, és ezzel „egy sokkal magasabb szintű szemponthoz hagyott figyelmen kívül, mégpedig azt, hogy jogos érdekét mindenki, minden lehetséges eszközt igénybe véve érvényesíteni tudja, ezáltal jogos vagy jogosnak vélt igényének érvényt szerezzen”.

- [9] A törvényszék ítélete az indítványozó szerint azért sérti az egyenlő bánásmód követelményét és ütközik a hátrányos megkülönböztetés tilalmába, mert elfogadta a közigazgatási szerv és az alperesi érdekelt érvelését arra nézve, hogy az indítványozó és az alperesi érdekelt nyilatkozata között eltérés észlelhető azok tartalmát illetően, továbbá a közigazgatási szerv több, az indítványozó nyilatkozatával megegyező tartalmú adásvételi szerződést hagyott jóvá, ami jogbizonytalansághoz vezet. Ezt követően az indítványozó részletes elemzéssel és „levezetéssel” érvel amellett, hogy a közigazgatási szerv és a törvényszék a hasznosítási kötelezettségre és a más célú földhasználatra vonatkozó nyilatkozatát miért érti véleménye szerint helytelenül. Az indítványozó sérelmezi azt is, hogy a törvényszék „úgy jutott kvázi kategorikus megállapításra a kormányhivatal határozatával összefüggésben, hogy szinte kizárólagosan formális jogszabályokra alapította döntését, nem vizsgálva a tényleges és mögöttes tartalmi elemeit a határozatnak”. Meglátása szerint súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát a törvényszéki ítélet azon indokolása, hogy a bíróság a közigazgatási határozat törvényessége kérdésében való döntése meghozatalakor kizárólag a határozatot és a vonatkozó jogszabályokat értékeli.
- [10] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [11] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a kereseti kérelmét elbíráló Pécsi Törvényszék ítéletét és a felülvizsgálati kérelme alapján született kúriai végzést is támadta. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A panaszos saját nyilatkozata szerint is a törvényszék jogerős ítéletét 2022. május 9. napján vette kézhez, az ezt a döntést is sérelmező alkotmányjogi panasz pedig 2022. szeptember 16. napján – annak kézhezvételétől számított több mint 120 nap elteltével – kelt, így az alkotmányjogi panasz törvényszéki ítéletre vonatkozó része nyilvánvalóan elkésettnek minősül, ezért azt az Alkotmánybíróság emiatt nem vizsgálhatta. Az indítványozó a Kúria támadott végzését 2022. július 20. napján vette át, ezért a 2022. szeptember 16-i keltezésű alkotmányjogi panasz a törvényes határidőn belül benyújtottnak minősül. Az alkotmányjogi panaszhoz a jogi képviselő a meghatalmazását csatolta. A rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzés az eljárást lezáró döntésnek minősül, ezért vele szemben alkotmányjogi panasz benyújtható. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége az ügyben az általa támadott végzéssel befejezett eljárás felpereseként fennáll.
- [12] 2.2. A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt kritériumoknak ugyanakkor csak részben tesz eleget. Tartalmazza ugyanis a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét

az indítvány elbírálására továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b*) az eljárás kezdeményezésének indokait (a bíróság döntése alapvető joga sérelmét okozta); *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, 28. cikk]; *e*) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés az indítványozó meglátása szerint miért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével; *f*) kifejezett kérelmet arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott végzés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt.

- [13] Mindazonáltal az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozónak az Alaptörvény 28. cikkének állított sérelme vizsgálatára nincs lehetősége, mert az a bíróságok számára tartalmaz rendelkezéseket a jogszabályok értelmezésére nézve, ekként nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának. Az indítványozó jogorvoslathoz való – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében deklarált és védett – alapjogának sérelmére vonatkozó indítvány-elemet pedig azért nem vizsgálhatta az Alkotmánybíróság, mert az indítványozó ezen állított alapjogi sérelmének alátámasztásaként nem adott elő olyan, alkotmányjogilag értékelhető, releváns érveket és indokokat, amelyek az érdemi vizsgálatot lehetővé tették volna.
- [14] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [15] 3.1. Az Alkotmánybíróság fentiekkel összefüggésben egyrészt emlékeztet arra, hogy a testületnek részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát illetően. Jelen ügy – az indítványozó alkotmányjogi panaszában állított sérelmét és érvelését tekintve – ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [16] Az Alkotmánybíróság jelen ügy kapcsán emlékeztet továbbá arra a korábbi álláspontjára is, miszerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközeként” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntésekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. A testület rögzítette továbbá azt is, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon, a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírói szervezet feletti szuperbírói szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bírő bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}
- [17] 3.2. Az indítványozó álláspontja szerint a kúriai végzés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát azért sérti, mert felülvizsgálati kérelmének vizsgálatát „érdemi indokolás és alátámasztás nélkül” utasította vissza, holott – nézete szerint – a kérelem figyelmes és körültekintő megismerése alapján a Kúria számára egyértelművé válhatott volna, hogy a törvény által megkívánt befogadhatósági okot lényegében tartalmazza a beadványa, az kiolvasható belőle egy megfelelő, nem formalista megközelítés mellett. Az indítványozó ezen álláspontjával összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által vitatott döntést hozó Kúria végzésében részletesen bemutatta és levezette, hogy a felülvizsgálati kérelem miért nem tesz eleget a törvényi kívánalmaknak. Ennek keretében pontosan – helyenként szó szerint idézve – ismertette a felülvizsgálati kérelmek befogadhatóságára vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket. A vonatkozó normák tartalma alapján és abból következően a Kúria döntésének indokolásában egyértelművé tette, hogy a felülvizsgálati kérelemben egy konkrét, a bemutatott jogszabályi rendelkezésekben pontosan megjelölt, „nevesített befogadási okra” kell hivatkozni. Rámutatott arra is, hogy „[ö]nmagában az ítélet

jogsértő voltának állítása, illetve bemutatása a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát nem teszi lehetővé”, hangsúlyozta továbbá, hogy a vonatkozó szabályok kógens természete miatt a befogadhatóság konkrét okának megjelölése a kérelemben nem mellőzhető. Az indokolási láncolatot lezárva, végezetül a Kúria megállapította, hogy az indítványozó a törvény által támasztott ezen feltételnek nem tett eleget, aminek eredményeként a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a törvényi előírásnak, ezért annak érdemi vizsgálatára nincs lehetőség.

- [18] A Kúria az indítványozó által sérelmezett döntését az Alkotmánybíróság megítélése szerint minden kétséget kizáróan érthetően, világosan, a kellő alaposággal és részletezettséggel alátámasztotta, a Kúria a szükséges terjedelemben és a döntést megalapozó tartalmú érveléssel indokolta meg álláspontját. Az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlata értelmében „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014/ (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság fentiek alapján megállapította, hogy önmagában az, hogy az indítványozó a rá nézve hátrányos, de az egyébként megfelelő, a szükséges és elégséges mélységű indokolással ellátott bírósági döntés érvelését tévesnek, hiányosnak vagy vitathatónak tartja, illetve számára az elfogadhatatlan, nem alkotmányos-sági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megállapítására sem.
- [20] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a vitatott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre sem, a törvényszéki ítélet vonatkozásában pedig elkésettnek minősül, ezért az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdése a) és d) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2023. június 6.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2197/2022.

